

Dienen als een knecht

“(...) want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook u doet zoals Ik u heb gedaan”

Johannes 13:15

Tussen de Knecht van God en een aardse dienstknecht is een principieel verschil. Een dienstknecht op aarde werkt voor loon. Maar de ware Knecht van God zegt zoals de Hebreeuwse slaaf: *“Ik heb mijn heer (...) lief”* (Ex. 21:5). De *liefde* en niet het *loon* is hier de beweegreden voor arbeid en dienst. Voor ieder van ons is de Heer het voorbeeld. Hij kwam *“om te dienen en zijn leven te geven tot een losprijs voor velen”* (Marc. 10:45). In vergelijking met Hem schieten wij als dienstknechten tekort in gezindheid, woord en wijze van doen. De Heer zegt daarom: *“Leert van Mij.”*

In Johannes 13 diende de Heer als een Slaaf. Hij zegt tegen de discipelen, nadat Hij Zijn dienst aan hen heeft verricht: *“een slaaf is niet groter dan zijn heer”* (vs. 16). De Heer deed Zijn dienst in het volle bewustzijn *“dat de Vader Hem alles in de handen had gegeven en dat Hij van God was uitgegaan en tot God heenging”* (vs. 3). Hiermee stelt Hij vast dat, wanneer iemand zich schaamt om zo te dienen als zijn Heer, hij zich niet gedraagt als een knecht van Hem (zie ook Joh. 15:20).

Het gaat hier om een dienst van onschatbare waarde, en die is niet gemakkelijk. Het lijkt veel gemakkelijker iemand met raad en onderwijs bij te staan, dan iemand een dienst te bewijzen waarvan de Heer zegt: *“(...) dan behoort ook u elkaars voeten te wassen”* (vs. 14). Maar deze dienst is broodnodig, want is de zwakke toestand onder de broeders en zusters niet grotendeels het gevolg van het nalaten van deze dienst? Heeft dat niet geleid tot verlies van de gemeenschap met de Heer Jezus (vs. 8)? Als gevolg daarvan kunnen we ook andere verliezen lijden. *“Wij behoren”*, zegt de Heer: dat is een duidelijke *opdracht* om deze dienst uit te oefenen.

Voor deze dienst zijn geen bijzondere gaven nodig. De enige voorwaarde is dat een slaaf niet groter moet willen zijn dan zijn Heer (vs. 16). Hoe beschamend is het als iemand aan deze voorwaarde niet kan voldoen. De Heer zegt: *“Als u deze dingen weet, gelukkig bent u als u ze doet”* (vs. 17).

De tekst *“Niemand kan twee heren dienen”* is hierbij een aansporing, en nodigt ons uit om de juiste positie tegenover de Heer in te nemen. We mogen onszelf elke keer weer afvragen: Wie dien ik eigenlijk? Want *“niet*

ieder die tot Mij zegt: Heer, Heer, zal het koninkrijk der hemelen binnengaan, maar hij die de wil doet van mijn Vader die in de hemelen is” (Matt. 7:21).

De dienstknecht kent zijn Meester. Hij dient Hem en hij heeft Hem lief. Maar de Bijbel leert ook dat de dienstknecht door veel gevaren wordt bedreigd. Bijvoorbeeld: *“U bent voor een prijs gekocht; wordt geen slaven van mensen”* (1 Kor. 7:23). Mensenvrees en de gunst van mensen kunnen ons ontrouw maken. *“Vrees voor mensen spant een strik”* (Spr. 29:25). *“Als ik nog mensen behaagde, zou ik geen slaaf van Christus zijn”* (Gal. 1:10). Paulus verkondigde het evangelie in overeenstemming met Gods wil. In het algemeen stelde hij daarmee de mensen niet tevreden, en werd daardoor voor velen een aanstoot, zoals dat met zijn Heer ook het geval was geweest.

Christus als de Knecht van God staat groot en verheven voor ons. In Zijn dienst erkende Hij Zijn moeder zelfs niet, toen zij Hem wenste te laten handelen in overeenstemming met haar gedachten. Hij antwoordde toen: *“Wat heb Ik met u te doen, vrouw? Mijn uur is nog niet gekomen”* (Joh. 2:4). Ook voor mensen met hebzuchtige bedoelingen wilde Hij niet optreden: *“Mens, wie heeft Mij tot rechter of deler over u gesteld?”* (Luc. 12:14). Hij sprak de woorden van God, en Hij zweeg wanneer het de wil van God was. Deze wil regeerde heel Zijn doen. Hij zei profetisch in Jesaja 50:4: *“Hij wekt elke morgen, Hij wekt mij het oor...”*. Dat is ware afhankelijkheid van God. Zo was Christus waarachtig Mens, hoewel alle dingen door Hem en voor Hem gemaakt zijn. Geen aardse knecht kan dit Voorbeeld evenaren. Hij had geen belemmeringen die de woorden: *“Ik heb mijn Heer lief”* in de weg stonden. De Here HERE had Hem het oor geopend en Hij is niet weerspanning geweest en niet teruggedeeind (Jes. 50:5). Daarom getuigt God van Hem: *“Zie, mijn knecht, die Ik ondersteun; mijn uitverkorene, in wie Ik een welbehagen heb. Ik heb mijn Geest op hem gelegd”* (Jes. 42:1).

Het is de moeite waard Zijn voetstappen te volgen, hoewel ze in de diepte gaan. Het is een weg van zelfverloochening, waarin de knecht niet groter is dan zijn Heer. Toch zijn er diepten waarin wij Hem niet kunnen volgen. Dan buigen wij ons aanbidde voor

Hem neer, die door deze diepten is heengegaan. Hij is ook het land doorgedaan, terwijl Hij goeddeed en allen gezond maakte. God was met Hem. Hij verkondigde dat God Zijn volk had bezocht. God woonde onder de mensen. De heerlijkheid van God werd geopenbaard door de woorden en de daden van de Eniggeborene van de Vader (zie Matt. 9:8; 15:31).

Hierin zien wij een voorbeeld om na te volgen, want wij hebben het voorrecht te tonen Wie God is: *“opdat u de deugden verkondigt van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen tot Zijn wonderbaar licht”* (1 Petr. 2:9). De Heer Jezus verkondigde de grote rijkdom van de genade van God. In *die* mate kunnen wij dat niet, maar we kunnen wel ervan getuigen. Als knechten kunnen wij tegenover deze arme wereld getuigen van een door God gewerkt geloof, terwijl ons gedrag onze woorden ondersteunt (Fil. 2:15-16). De Heer sprak met gezag en Zijn woorden, bevestigd door Zijn handelen, waren een geweldig getuigenis. Laat ook bij ons als dienstknechten de woorden en de daden met elkaar in overeenstemming zijn, om zo het woord van het leven te vertonen.

We moeten de Heer Jezus beschouwen in relatie tot Zijn positie, Zijn recht en Zijn loon. Iedere arbeider heeft aanspraak op loon. De goddelijke en de menselijke orde verbiedt loon achter te houden. De knecht des HEREN klaagt: *“Tevergeefs heb ik mij afgemat, voor niets en vruchteloos mijn kracht verbruikt”* (Jes. 49:4). Dat heeft de mens gedaan. De Heer kreeg geen recht, geen loon en geen erkenning. Als het om Zijn *recht* ging: dan werden valse getuigen opgeroepen. Als het om Zijn *loon* ging: dan noemden de discipelen dat wat Maria deed een verlies en verkwisting. Door Zijn volk werd Zijn *waarde* gewogen. De profeet zegt daarvan: *“Toen wogen zij mijn loon af: dertig zilverstukken (...) een heerlijke prijs waarop Ik hunnerzijds geschat ben!”* (Zach. 11:12-13). Van de mensen kreeg Hij niets. Voor niets had Hij Zijn kracht verbruikt. “Kruisig Hem”, zo riepen zij, voordat Hij al Zijn krachten had verbruikt. Van Godswege zou de erkenning voor Zijn arbeid komen. Hij sprak in het bewustzijn van Gods gerechtigheid: *“mijn recht is bij de HERE en mijn vergelding is bij mijn God”* (Jes. 49:4). God zal Hem zowel recht als loon op goddelijke wijze geven. Hij heeft Hem al in Zichzelf verheerlijkt (Joh. 13:32). Hij is *“vanwege het lijden van de dood met heerlijkheid en eer gekroond”* (Hebr. 2:9; 1:13; Fil. 2:10-11).

Spoedig zal Hij de mensen recht en gerechtigheid leren en aan Zijn slaven loon uitdelen. Op aarde werd Hij in *genade* geopenbaard. Dán zal Hij de mensen oordelen, hen overtuigen van Gods gerechtigheid en van hun eigen ongerechtigheid. Maar Hij zal niet alleen door middel van oordeel en gerechtigheid Zijn grootheid

openbaren. Hij is ook Degene in Wie alle volken op aarde gezegend zullen worden (zie Jes. 49:6). Wat zal het zijn, als de Heer Jezus zo geëerd zal worden! Hij zal ook door alle hemelse legerscharen en alle heiligen geëerd en erkend worden; en wij mogen ermee instemmen: *U bent waardig, U alleen.*

Dan zal ook iedere dienaar en dienaress erkenning krijgen. Misschien ervaren wij op aarde dezelfde dingen die Hij op aarde heeft ondervonden. Maar de Heer kent al Zijn knechten. Wij moeten voorlopig onze hoop op Hem alleen stellen, die hier op aarde vijandschap voor Zijn liefde kreeg. Hij heeft gezegd: *“Zie, ik kom spoedig, en mijn loon is bij Mij”*. Het is al een beloning om van harte te kunnen zeggen: *“Ik heb mijn Heer lief”*. Paulus was in alles een slaaf van God, trouw in alle omstandigheden (2 Kor. 6:4-10). Dat kost zelfverloochening, maar anders is het leven van een slaaf niet goed denkbaar. De verheerlijkte Mens in de hemel was het *doel* van de apostel (Fil. 3:14). En Hem op aarde voor te stellen, was zijn *roeping*. Dat geldt nu ook voor ons.

Door de Heer Jezus is het plan van Gods liefde ten volle onthuld. God heeft ons namelijk voorbestemd aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te worden, aan de verheerlijkte Heer in de hemel (Fil. 3:20-21). Daarom wil God dat Zijn knechten altijd het sterven van Jezus in het lichaam omdragen, opdat ook het leven van Jezus in hun lichamen openbaar wordt (2 Kor. 4:10-11). Dat gebeurt op de weg van de Heer Jezus, ‘de Mens uit de hemel’, en ten koste van de ‘mens uit de aarde’. Deze laatste is een verandering voor de dienstknecht. Daarom is zijn arbeid verbonden met zelfverloochening, strijd en lijden. Daarin zijn compromissen niet mogelijk. Wie dat probeert, wordt een ongelukkig mens; want niemand kan twee heren dienen.

“Want ons burgerschap is in de hemelen, waaruit wij ook de Heer Jezus Christus als Heiland verwachten, die het lichaam van onze vernedering zal veranderen tot gelijkvormigheid aan het lichaam van zijn heerlijkheid, naar de werking van de macht die Hij heeft om ook alles aan Zich te onderwerpen” (Fil. 3:20-21). Deze verwachting wordt spoedig vervuld. Dan volgt het loon op trouwe dienst, na leed en moeite. Na strijd en onrust volgt zalige vrede bij onze Heer. Laten we er steeds aan denken dat Hij, de Mens die op aarde de gestalte van een Slaaf aannam, spoedig al degenen die hier in Zijn dienst hebben gestaan in de heerlijkheid zal invoeren als Zijn geliefden en metgezellen (Hebr. 3:14). Degenen die zich als zodanig bewezen hebben, zal Hij aan de Vader verheerlijkt voorstellen.

Oorsprong: [Botschafter des Heils](#) in Christo (1932-309)

Titel: [Knechtsart](#)

Oude Sporen 2010

